

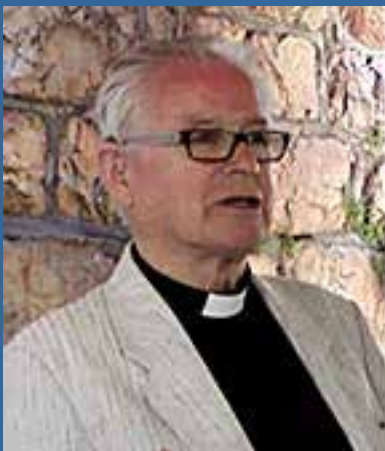
Tiedotuslehti 2 2013

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Katulähetysten vuosittainen työntekijöiden virkistysmatka suuntautui tänä vuonna Israeliin, jossa tutustuttiin mm. Jerusalemiin ja Tiberiaksen ympäristöön. Sivut 9-11.

**Laulaja-evankelistan Juhani Erikssoni n
memoriam s. 2.**

**Työntekijänä keskellämme
esittelyvuorossa
myyntimeis Erkki
Snellman s. 5-6.**

**Huumehelvetistä
voi pelastua,
Huumevieroituskodin
johtaja Gennadi Shaulov
vieraili Kankitiellä. s. 7-8.**

Juhani Eriksson (1929 – 2013) muutti taivaan kotiin

Katulähetyksen pitkäaikaisimpiin veteraaneihin lukeutunut pastori, laulajaevankelista, Juhani Eriksson muutti taivaan kotiin maanantaina 22.4. Jaffassa Israelissa. Hän oli vapaaehtoisena aktiivisesti mukana katulähetyksessä yli 50 vuoden ajan.

1960-luvun alkuvuosina Juhani Eriksson oli tuttu vieras Jyväskylän kaatopaikoilla vieden hyvää sanomaa sekä elämisen tarvikkeita kaikkein vähäosaisimmille. Hän oli pidetty julistaja ja ystävä myös Katulähetyksen Veljeskodissa. Vuosikymmenien aikana laulajaevankelista sai julistaa hyvää sanomaa mitä erilaisimmissa tilanteissa ja tilaisuuksissa.

Laaja ystävä- ja tuttavapiiri oppi tuntemaan Juhanin valoisana ihmisenä ja työtoverina, joka säilytti hengellisen viireytensä viime vuosiin asti ollen mukana mm. päihdeleirien työssä. Armoitetun musiikkimiehen ja lauluntekijän rakastetut hengelliset äänitteet vievät toivon sanomaa eteenpäin tulevinakin vuosikymmeninä.

Omaiset, ystävät ja katulähetysväki sekä kristityt yli seurakuntarajojen jäävät kaipaamaan Juhanin valoisaa olemusta. Hänen elämänsä on todistuksena jälkipolville ja toteutuu Raamatun sana: Vanhurskas puhuu vielä kuoltuaankin.

Juhanin muistotilaisuudesta Kiponniemen toimintakeskuksessa toukokuuisena maanantaina (6.5.) muodostui lohdullinen tilaisuus. Monet ihmiset muistelivat Juhanin elämän vaiheita ja merkittäviä tapahtumia vuosikymmenien varrelta. Ne koskettivat. Katulähetyksen Israelin matkalla Juhani sai palvella loppuun asti kutsumuksensa työssä hyvän sanoman julistajana.

Markku Leinonen

Pohdintana kokemusasiantuntijuus

Sininauhaliiton jäsenjärjestöpäivät järjestettiin Tuusulan Onnelassa 24 - 25.4. kauniissa keväisessä ympäristössä, Eino Leinon, Pekka Halosen ja Jean Sibeliuksen kulttuurihistoriallisesti ainutlaatuisessa maisemassa. Päivien anti koettiin monella tavalla arvokkaana. Saimme palata kotiin virkistyneinä ja monta kokemusta rikkaampana.

Kokemus ei valehtele

Sininauhaliiton hallituksen puheenjohtaja, **Raimo Leppälä**, toivotti aloitussanoissaan rohkeutta vaeltaa kristityn tietä, uskollisena sillä paikalla, johon Jumala on asettanut. Kehittämispäällikkö, **Veera Väisänen**, johdatteli päivien ohjelmaan, joka alkoi työpajojen pohdinnoilla.

Hengellisyys -työpajassa pohdittiin tutkimuspäällikkö, **Pekka Lundin**, johdolla kokemusten merkitystä. Tärkeää on turvallisuus, yhteys, vertaisuus ja hyväksyntä. Pohdittiin, mitä tarkoittaa, että kokemus ei valehtele? Päihdetyössä kyse on usein pitkistä prosesseista.

Kokemukset ovat subjektiivisia, mutta kokemuksia myös jaetaan. Se on tärkeää. Ihmiset voivat kohdata toisensa jakaessaan kokemuksiaan. Joskus hengellisiä kokemuksia myös matkitaan. Siitä huolimatta kokemus on hengellisen elämän perustus.

Istutimme orvokkeja

Minna Malinin luotsaama Green Care -työpaja alkoi kokemuksellisesti. Istutimme kolme orvokkia. Saimme heti tuntuman siihen, mitä Sininauhaliiton Vihreä Veräjä -hanke tarkoittaa käytännössä. Kuulimme myös projektin erilaisista työtavoista ja pääsimme esittelemään Jyväskylän Katulähetyksen piirissä virinneitä ajatuksia.

Yhdistyksemme luontoresurssit herättivät huomiota. Yksiköiden yhteydessä olevat isommat ja pienemmät viheralueet ihastuttivat. Työpajassamme oli erinomainen vuorovaikutus, saimme uusia ideoita ja mahdollisuuden olla

Järjestöpäivät kokosivat Tuusulaan puolisen sataa osallistujaa.

yhteydessä liiton projektiin.

Siinä kehitellään parhaillaan vuosikelloa, jossa luontoresurssien käyttöä ideoidaan vuodenaikojen vaihtelussa. Kelloa voidaan hyödyntää jäsenjärjestöissä.

Luonto on voimavara

Tutkimuksissa on todettu vihreän ympäristön merkitys terveydelle. Edullisia vaikutuksia havaitaan mm. stressin tasoon, keskittymiseen ja mielialaan liittyen. Luontoympäristöihin voidaan liittää monipuolista toimintaa ja yhteisöllisyyttä. Päihde- ja mielenterveys-työssä luonnon merkitystä ollaan vasta oivaltamassa.

Luontosuhdetta voidaan rakentaa erilaisin menetelmin. Luontoon liittyvä harrastustoiminta kannattaa tuoda ihmisten ulottuville ja nostaa esille jo olemassa olevia resursseja. Oikein hyödynnettynä luonnolla on arvokkaita parantavia vaikutuksia.

Luontoon liittyvät peruskokemukset lisäävät elämämme rikkautta. Nykyihminen ei aina havaitse ympärillään olevia luontoarvoja. Jo yksinkertaiset peruskokemukset kuten orvokkien istutus voivat rikastuttaa asiakkaiden ja työn-

tekijöidenkin elämää. Luontosuhteeseen liittyy myös hengellistä elämää kohottava elementti.

Asumisen haasteita

Tuetun asumisen lähtökohtana on itsemääräämisoikeus. Asuminen on itsenäistä mutta tuettua. Pohdittiin, mitä tuki on. Tuetussa asumisessa opetellaan itsenäistä asumista, elämän perusasioita kodinomaisessa ympäristössä.

Eri kohderyhmille tarvitaan monipuolista tuettua asumista. Isoja haasteita ja kehittämisen paikkoja on edelleen. Kun päihdeongelma koskee erilaisia vammais- tai mielenterveysongelmista kärsivien ryhmiä, ovat keinot vähissä. Haasteita riittää kristillisessä päihdetyössä.

Riskejä toiminnassa

Järjestöjen olemassaolon edellytyksiä pohtiva työpaja nosti esille erilaisia riskejä. Riskien tunnistaminen on tärkeää. Niistä voidaan laatia lista riskin vakavuuden ja todennäköisyyden perusteella.

Riskeistä mainittiin mm. henkilöstön vaihtumiseen ja toiminnan nopeaan kasvuun liittyvät riskit. Myös yhden henkilön

varassa oleva tieto, monialainen toiminta, huono johtaminen ja seuranta, kilpailutus, maine, ympäristö ja väärä strategia, voivat olla riskejä.

Kuka on kokemusasiantuntija?

Torstaiamuna keskusteltiin kokemusasiantuntijuudesta. Kolme panelistia näytti esimerkkiä ja keskustelu oli vilkasta. Kuka on kokemusasiantuntija päihdetyössä? Kokemusasiantuntijuudella voidaan tarkoittaa erilaisia asioita. Käsite on monimerkityksinen ja siitä on tullut muotisana.

Pelkkä kokemus päihdeiden käytöstä ei vielä tee kokemusasiantuntijaa. Toivottiin, ettei kenenkään tarvitsisi oppia tällaista kokemusasiantuntijuutta. Kuitenkin ihmisen voi hyödyntää arvokkaalla tavalla kokemuksiaan auttamistyössä.

Kokemusasiantuntijuus päihdetyössä voidaan ymmärtää suppeammin ja avarammin. Rajatessa tulokinnassa se liitetään lähinnä omakohtaiseen päihdetaustaan, laajemmassa näkemyksessä elämän ja ammatillisiin kokemuksiin yleisemmin.

Kokemuksista opitaan

Ihminen voi oppia myös toisten kokemuksista. **Erkki Hänninen** Jyväskylältä painotti vertaistukiryhmien merkitystä ja että meidän identiteettimme on ennen muuta Jumalan lapsen ja kristityn identiteetti. Vääränlaista leimaa ihmiseen ei saa lyödä.

Myös ammatissa toimiminen voi antaa vahvan kokemusasiantuntijuuden kuten käy ilmi esim. lääkärin ammatista, painotti puolestaan liiton toiminnanjohtaja, **Aarne Kiviniemi**. Ammatillista kokemusta ja koulutuksen merkitystä nostettiin esille eräissä muissakin puheenvuoroissa.

Asiantuntijuus rakentuu omakohtaisen kokemuksen ja koulutuksen pohjalle. Päihdetyön eri toimijat edustavat erilaisia näkökulmia kokemusasiantuntijuuteen, mikä on rikkaus.

Ainutkertaiset kokemukset

Jokaisen ihmisen kokemukset ovat ainutkertaisia ja niin myös kokemusasiantuntijuus on ainutkertaista. Se auttaa kohtaamaan juuri tietyn tyyppisen elämänhistorian omaavia ihmisiä. Kosketus-

kohdan löytyminen auttajan ja autettavan kokemusten välille voi käynnistää eheyttävän prosessin.

Keskusteltiin auttajan eheydestä ja rikkinaisuudesta. Auttajalta vaaditaan ehjänä olemista, mutta toisaalta juuri rikkinaisuudesta kertovat kokemukset usein koskettavat ja käynnistävät prosessin. Kukaan ei voi olla täydellisen ehjä.

Hyvässä kokemusasiantuntijuudessa kyetään kohtaamaan peruseettiset haasteet. Kokemusten kuuntelu on ainoa tapa selvittää, missä mennään. On ensiarvoista löytää rinnalle joku, joka kuuntelee, ymmärtää ja tukee. Sitä kautta toipumisprosessi lähtee liikkeelle. Kokemusasiantuntijan on saatava hyvä valmennus tehtävänsä.

Päihdetyön maisema

Kati Pupita Mattila valotti esityksessään, Elämä on ihmisen polku sukupolvien virrassa, kristillistä päihdetyötä sukupolvien ja eri ikäryhmien näkökulmista. Lähtökohtana on hädän näkeminen ja siihen reagoiminen elämän polun kaikissa vaiheissa.

Päihdetyön etiikkaan kuuluu aina perustehtävän tekeminen. Kristillisessä päihdetyössä pyritään unohdettujen ja syrjäin työnnettujen näkemiseen polun eri vaiheissa. Tavoitteena on hyvän elämän vahvistaminen.

Kristillisen päihdetyön maisemaan kuuluu niin ikään rakkaus sekä käsitys ihmisestä ainutlaatuisena ja arvokkaana mutta myös epätäydellisenä, katoavana ja kompastuvana. Tähän maisemaan kuuluvat myös tulevaisuus ja toivo, anteeksianto, uusi mahdollisuus sekä tehtävä maailmassa.

Sukupolvet kiertyvät

Elämänpolullamme kaikki kokemukset lapsuudesta vanhuuteen seuraavat mukamme. Polku voi ja sen tulisi johtaa elämänviisauteen. Mutta toisaalta elämänhistoriamme sisältää myös raskaita kokemuksia. Siksi olemme haavoittuvia. Syntyneet haavat voivat eheytyä vain elämäntarinassa.

Sukupolvet kiertyvät toisiinsa, edelliset ovat seuraavia varten. Päihdeongelmaisten ihmisten lapsissa näkyy vanhemmuuden

puute, taloudelliset ja sosiaaliset vaikeudet. Lapsi saattaa sisäistää suhtautumistavan, jossa suru tai viha eivät tunnu missään. Lapsuuden huonovointisuus näkyy myöhemmin aikuisuudessa.

Päihdeongelmaisen puoliso taistelee kelpoisuudesta. Eikö rakkauteni kelpaa? Hylätyksi tulemisen kokemukset, yksinäisyys ja syyllisyyden tunteet ovat tuttuja. Mutta missä on suru, kyseli luennoitsija. Seurauksena voi olla masennus ja oma päihteily.

Itkevät äidit

Itkevät äidit ja kumarat isät viittaavat päihdeongelmaisen lapsen, nuoren tai nuoren aikuisen vanhempiin. Heidän kokemusmaailmaansa voivat kuulua monenlaiset tuntemukset, tuska, itku, epätoivo ja alistuminen, toisaalta rukous, toivo ja rakkaus, pelko, pettymys ja syyllisyyden tunteet.

Vanhemmasta voi tuntua, että elämä on koko ajan vähän liian raskasta. Tätä havainnollisti Lebensmüde, raskas elämän taakka. Ahdistuneisuus, huoli ja kuoleman toive, sekä oman että toisen, varjostavat elämää. Vanhemmasta voi jopa tuntua, ettei mitään hyvää ole enää odotettavissa.

Päihdeongelmainen tiedostaa usein vanhempiensa tuskan. Se aiheuttaa häpeän tunteita. ”Olen kelvoton ihminen, olen arvoton.” Tuntoina värittyvät rikkimenneet ihmissuhteet. Miten korjataan rikki mennyt?

Sovintoon

Sovinnon syntyminen tukee toipumista ja katkaisee ylisukupolvisen ketjun. Mistä sitten sovinto voi lähteä liikkeelle? Päihdeperheessä olevan lapsen tukeminen pohjustaa myöhempää sovinnon mahdollisuutta. Sovinto lähtee läheisten huonosti voimisesta. Tunteet on huomioitava.

Olennaista on tilanteeseen suostuminen – ei alistuminen. Tilanteeseen suostuva toteaa: Elämä on mennyt näin, miten sitä voidaan rakentaa tästä eteenpäin. Häpeä ja rakkaus eivät sovi yhteen. Täysi-ikäisyyteen kuuluu vastuu.

Asiat eivät tapahdu helposti ja nopeasti vaan ovat pitkiä prosesseja. Anteeksiantokin on usein pitkä prosessi. Myös luotta-

Erkki Snellman, Katulähetyksen markkinointimies

Kuka olet?

Olen **Erkki Snellman**, EkoCenter JykaTuotteen markkinointimies/myyntiedustaja. Sotilasarvotani olen reservin ylikersantti, yksikkönä huoltokomppania.

Mistä olet kotoisin?

Synnyin Helsingissä. Äitini suku on Karjalasta. Isän puolelta Hämeestä. Isän suku on 1700-luvulla muuttanut Malaxiin Ruotsista. Kävin kauppaopiston Hyvinkäällä ja suoritin MKT -tutkinnon Helsingissä.

Mieluisin lapsuudenmuistosi?

Mummolasta nurmijärveltä Sireenipensaat tekivät ympyrän. Minulla oli pieni peti siellä. Katselin taivaan pilvilämpäitä, karttoja ja muita kuvioita. Muistan sireenien tuoksun. Lämpimän kesäpäivän Linnut lauloivat.

Millainen olet?

Olen taiteellinen luonne. Kodin järjestys ei ole niin tärkeä minulle. Olen myös Ihmis- ja eläinrakas. Pyrin auttamaan ihmisiä, mutten työnnä nokkaani toisten asioihin. Olen kuitenkin tarkka, arvioiva ja asenteeltani tulevaa ennakoiva. Äitini antoi ohjeen: ”Kunnioita toisia ihmisiä!”

Kerro perheestäsi?

Asun yksin. Erosin 15 v. sitten. Lapsia on kaksi tyttöä, aikuisia. Toinen asuu lähellä Chicagoa. nuorempi asuu Lohjalla. Lastenlapsia 2 tyttöä.

Miten ja miksi olet päätenyt Katulähetykseen töihin?

- Hirvivuoren Ismon tapasin erällä syntymäpäivillä. Ismo sanoi että tule tänne (EkoCenterille) käymään. Tapasin

Erkki Snellmannin työ on haasteellista ja monipuolista. Hän pitää työstään.

Alangon Auliksen. Oli vanha tuttu. Tapasin uskon v. 2009. Siitä se alkoi. En ole katunut päätöksääni Kolmas sektori oli aivan uutta. Se tekee tosi arvokasta työtä; katulähetykset ja vastaavat organisaatiot. Kaksi kuukautta olin harjoittelemassa EkoCenter JykaTuotteella. Puolin ja toisin katsottiin kokemusta.

Mistä pidät eniten työssäsi?

Työni on monipuolista ja haastavaa. Ihmisten kanssa toimiminen, puhelimesta ja ”face to face” on En ole luonteeltani ”liukuhihnaihminen”. Ja työssä pitää olla muutakin sisältöä kuin palkka. Luovuus ei pääse kukkaan liukuhihnatyössä. Markkinoinnissa ja kaupallisessa työssä on haasteena itsensä valmentaminen. Työstä, samoin kuin harrastuksestakin pitää saada jotain (muutakin kuin rahapalkkaa)!

Millainen esimies sinulla on?

Kun sanon nimen Usko Hintikka, niin se kertoo kyllä kaiken. Hän on hyvä

ihminen. Kannustava henkilö. Usko antaa toiminnanvapauden Ja toimii hyvin ohjaavana toimijana!

Mitä elämän kohokohtia sinulla on ollut?

Nuoruusajan kohokohtia on SM-viestijuoksumestaruuskulta Hyvinkään Tahkon riveissä 1966 Mäntsälässä. Myös kouluajan urheilusaavutukset. Pärjäsin hyvin, voitinkin usein. Mm. 100 metrin juoksussa, 60 M:n juoksussa ja pituushypyssä Voitin jopa kuulantyyntönnössä! Nuorena juoksin 100 m aikaan 11,2 s. Olin Suomen Urheilulehden tilastoissa sijalla 2. tai 3, Suomessa.

Mielimusiikkisi?

Kuuntelin savikiekkoja kun sain levysoittimen. mm. Olavi Virtaa ym. 1960-luvulla Kuuntelin Beatlesia. Se on jäänyt suosikikseni. Itseäni ilahduttaakseni laitatan Beatles-vinyylin soimaan. Suosikkejaani ovat myös Kirka, Paula koivuniemi ja Metallica. Olen kaikkiruokainen musiikin

suhteen. En halua kuunnella kantria enkä pelimannimusiikkia. Pidän myös Rhythm & Bluesista, kuten Rolling Stonesista.

Minkä kirjan luit viimeksi?

Luin viimeksi Gordon Sanderin ”Taistelu Suomesta 1939-40. vaikuttavaa, elävää kerrontaa Talvisodasta. Siitä aukesi historiallista taustaa, kuinka vähillä tulitoin toimeen sodassa. Helsingin ensimmäinen pommitus on kirjassa vaikuttavasti kuvattu. Raatteen tien jäätyneet venäläisten ruumiit. Ja Mannerheimin taitava johtajuus löytää oikeat miehet oikeille paikoille sodan johdossa taisteluissa. Ei olisi pahitteeksi, vaikka kuka tahansa lukisi kirjan.

Millainen on hyvä ystävä?

Hyvä ystävä on lämmin, luotettava ja rehellinen. Sanoo, jos on sanomista, eli sanoo asiat niin kuin ne ovat.

Mikä saa sinut ärtymään?

Nyky-yhteiskunnan ahne ilmapiiri korostuu. Johtavien poliitikkojen ylimielinen asenne meihin tavallisiin ihmisiin ärsyttää myös. Vaikka maksamme poliitikkojen palkat! Kun avaan tv:n uutiset, niin ainakin kaksi asiaa niissä saavat minut ärtymään. häpeän Suomen journalistista tasoa, koska toimittajat tottelevat poliitikkoja (kriitikittä). Minua ärsyttää esimerkiksi puoluepolitiointi

Talvivaara-asiassa. Poliitiikka on sanana neutraali, mutta puoluepolitiikka on politiikan halveksimista. Minulle heti kaikki – asenne on liian tärkeä sekä Suomessa että EU:ssa. Kun Saksa ei saanut saappailta vallattua Eurooppa, niin se tekee sen rahalla.

Suomalaisten jääkärien muisto häpäistään EU-politiikalla. ”Sixpack” -hallitus häpäisee Suomea maailmalla, tehden meistä pellejä. Tämä on raskasta aikaa meille ihmisille. Jonkun olisi kuitenkin jaksettava ottaa asioihin kantaa. Minkä kuvan nuorisosaasta vastuullisesta asioidenhoidosta? He ovat tuleva asioita hoitava sukupolvi! Ei välttämättä ole nuorten vika, että koko ”paletti” on sekaisin.

Milloin olet tyytyväinen?

Pienistä asioista syntyy tyytyväisyys. Lapsenlapset tuovat papalle suuren ilon. Se muistuttaa samalla omien lasten lapsuudesta. Voin olla elämäni erittäin tyytyväinen. Olen tyytyväinen ystäviini, ihmisiini lähelläni. Tulokselliset toimet työelämässä antavat tietysti tyytyväisyyttä

Mitä harrastat?

Harrastan lukemista, musiikin kuuntelua, sarjojen katsomista tv:stä. Seuraan esimerkiksi CSI -sarjaa.

Mikä on työnäkysi Katulähetyksessä?

Näkyneen eteenpäin on työskennellä vuosi pari ennen kuin eläkeikä tulee vastaan. Etsisimme Uskon kanssa, jos löytyisi n. 30-40v. kaveri, joka jatkaisi työtäni, tämäntyyppistä työtä. Haluan jäädä terveenä eläkkeelle! Erittäin hyvin olen työnsäni viihtynyt. Palkan lisäksi tärkeä tekijä. Merkinneet ovat niin haasteet, tavoitteet, onnistumiset kuin epäonnistumisetkin. Ja vapaus ja luottamus, että tehdystä työstä on tulosta.

Mitä haluaisit muuttaa työyhteisössäsi?

Fasilitteetit tulisi olla paremmassa kunnossa. Tulisi osoittaa enemmän arvostusta henkilökuntaa ja sen työtä kohtaan. Työsuojelussa olisi paljon tehtävää. Esimerkiksi sosiaalitulat, kahvitilat, ruokatilat, yksiköiden ilmastointi, työvaatteet. Puhdas ilma on tärkeää. Työntekijöitä tulisi perehdyttää suojainten käyttöön. Laajemmin tulisi ottaa työturvallisuus huomioon.

Katulähetys ry voisi satsata enemmän pääomaa EkoCenterin puolelle. Kuten mm. laitteisiin, kiinteistöihin, yms. Katulähetys yhdistyksenä voisi omalta osaltaan paremmin huomioida tätä omaa henkilökuntaa, EkoCenteriläisiä, muita syrjimättä! Mottoni on ollut: ”Suojele ympäristöä - suojele itseäsi!” Eli ota luonto ensin huomioon, niin autat ja suojelet näin itseäsi. ”Minulle kaikki heti” -agenda ei ole oikein!

Erkki Hänninen

muksen rakentuminen, kun elämäntapa on muuttunut, ottaa aikansa. Tärkeänä lähtökohdana on elämän hyväksyminen sellaisena kuin se tulee.

Elämästä on kyse

Järjestöpäivät päättävässä tulevaisuuskaatsauksessaan **Aarne Kiviniemi** painotti neljää kohtaa.

1. On kyettävä katsomaan tulevaisuuden oman organisaation yli. On oivallettava kristillinen päihdetyö globaalisti. Kun palvelujen tarjoamisen taustalla ovat liian vahvasti RAY, työllistämistuet ja vapaaehtoistyö, silloin tulevaisuudessa voi tulla vastaan ongelmia. Palveluita kyetään tuottamaan halvemmalla, mutta terve

tilanne edellyttäisi, että hinnat ovat sillä tasolla, jossa niiden kuuluisi olla.

2. Kristillisessä päihdetyössä kyse on elämästä.

3. On säilytettävä kirkas kristillisen päihdetyön identiteetti. Tätä tullaan pi-

tämään esillä Sininauhaliitossa.

4. Tavoitteet on asetettava selkeästi. On tiedostettava, mistä on kyse? Mitä varten kristillinen päihdetyö on olemassa?

Markku Leinonen

Huumeiden orjuudesta voi vapautua

Keväisenä toukokuun päivänä Jyväskylän Katulähetys sai Israelista mielenkiintoisia vieraita. Kankitien Cantine Agapessa kertoi työstään ja elämästään **Gennadi Shaulov** yhdessä toverinsa **Igal Venderin** kanssa. Tulkkina toimi **Päivi Huttunen**. Vieraat myös esittivät hengellisiä lauluja Gennadin säestäessä kitarallaan. Ukrainasta vuonna 1993 Israeliin muuttanut Gennadi työskentelee Israel Hai -seurakuntaverkoston huumevieroituskodissa Katzrinissa. Hoito on pitkäjänteistä ja tapahtuu ilman lääkitystä. Tulokset ovat erinomaisia. Näitä vieroituskoteja on perustettu useisiin maihin.

Huumeiden orjasta Kristuksen omaksi

Ukrainasta perheensä mukana lapsena Israeliin muuttanut Igal antoi ensin todistuksensa. Hän kertoi, kuinka Jumala veti hänet irti huumeekoukusta, vahvoista huumeriippuvuuksista ja vuosien vankilakierteestä. Herra antoi palvelutyön sekä merkityksen elämään. Kiitollisena Igal totesi: ”Jumala täytti tyhjyyden ja teki elämästäni ihmeen.”

Gennadi joutui jo varhaisessa vaiheessa elämään kadulla ottaen mallia isommista kadun kasvateista. Elämä, johon kuului huumeiden käyttöä, tuhoutui. Vankilan portit avautuivat 16-vuotiaana. 16 vuotta elämästä kului vankiloissa.

Venäjän vankilasta vapauduttuaan Gennadi muutti isänsä kehotuksesta Israeliin vuonna 1993. Elämä muuttui entistäkin paremmaksi, sillä kuvaan tulivat suonen sisäiset huumeet.

Gennadin mukaan vankilalla on ollut myönteisiäkin vaikutuksia hänen elämäänsä. Henki on varjeltunut. Mutta huumeista ihmisen voi vapauttaa vain Jeesus, tietää entinen huumeiden orja. Vuonna 2005 hän tuli uskoon äidin rukousten kannattelemana. Työsarka avautui kristillisen huumevieroitustyön piiristä.

Ilman Jumalaa Gennadi sanoo ajatelleensa vain itseään. Nyt Jeesukseen uskovana voi palvella toisia ihmisiä.

Gennadi Shaulov lauloi yhdessä tulkkina toimineen **Päivi Huttusen** kanssa venäjän ja hebrean kielisiä lauluja.

Olemme hänen luomistekonsa luodut hyviä töitä varten.

Kristillistä huumevieroitusta

Nykyään Gennadi työskentelee yhdessä vaimonsa Natashan kanssa huumevieroituskodissa Katzrinissa Israelissa. Näitä Israel Hai -seurakuntaverkoston päihdekoteja on jo 14 eri puolilla maata mutta niitä on perustettu myös ulkomaille, esim. Saksaan, Viroon, Kazakstaniin ja USA:han.

Katzrinissa on kolme vieroituskotia ja niissä ei käytetä lääkkeitä eikä edes tupakointia sallita. Säännöt ovat tiukat. Gennadin mukaan laki on kasvattaja, joka asettaa rajat.

Vieroitusohjelma kestää yhdeksän kuukautta. Hengellisyys kuuluu vahvasti ohjelmaan, kolmesti päivässä on hengellinen kokous, jossa luetaan Raamattua. Lisäksi vieroituksessa olevat hoitavat työtehtäviä, naiset siivoavat ja miehet työskentelevät viinitarhoilla. Vapaapäivinä tehdään kotitöitä ja harrastetaan Raamatun lukua.

Lähetyskoulu

Vieroituskodeista on mahdollisuus mennä lähetyskouluun (Raamattukoulu) Hai-faan. Opitaan myös yhteiselämää ja moni tarvitsee edelleen tukea. Opetusohjelmaan

kuuluvat sekä teoria- että käytännön jaksot. Työharjoittelua voidaan suorittaa vieroitushoitokodeissa. Tätä kautta monesta entisestä huumeiden käyttäjästä on tullut työntekijöitä päihdetyöhön.

Näin menee kaksi vuotta hengellisen yhteisön tukiessa. Työmahdollisuuksia avautuu kaupungeissa, joissa työ aloitetaan. Tämä avaa näkymiä tulevaisuuteen. Tuen pitkäaikaisuus, selkeä ohjelma, oppimis- ja työmahdollisuudet sekä vahva hengellisyys lienevät huumevieroitustyön menestystekijöitä.

Israelissa on myös valtiollisia vieroituskoteja, sillä kristillishenkistä työtä ei välttämättä pidetä hyvänä asiana. Näiden kotien heikkous on siinä, etteivät ne avaa jatkumahdollisuuksia hoidon läpikäyneille.

Uusi elämä

Gennadin mukaan Jeesuksessa on uusi elämä. Siksi emme enää halua tehdä pahaa. Hänen mukaansa huumeista vapautumisessa on kolme vaihetta: 1) Ensinnäkin vapautetaan fyysisistä vieroitusoireista. 2) Sitten henkisestä riippuvuudesta. 3) Viimeiseksi sielun tyhjyydestä. Ellei Kristus astu elämään, ihminen palaa entiseen, sillä joku täyttää väistämättä sielun tyhjyyden.

Uusi elämä on Gennadin mukaan valtava ihme, kun hylkiönä pidetty henkilö muut-

tuu uudeksi luomukseksi. Iso osa hoitoon tulleista saa voiton. Entinen elämä on silloin mennyt, uusi on sijaan tullut.

Rakkaus palvelutyöhön

Herra kutsuu palvelemaan ja auttamaan. Aina löytyy apua tarvitsevia. Gennadi kertoi koskettavan esimerkin äidistään, joka rukoili kahdeksan vuotta hänen puolestaan. Kun hän tuli uskoon, äiti alkoi auttaa narkomaaneja. Tämän työn vuoksi monet ovat alkaneet kutsua häntä äidikseen.

Äiti kokoaa vieroitukseen haluavia Haifaan, josta nämä siirretään hoitoon eri puolille maata. Hän rakastaa palvelutyötä, eikä välitä, että linja-autossa kadun ihmisiä voidaan nimitellä haisunäädiksi. Gennadi painottaa lähimmäisten palvelua. Kun palvelemme, me kasvamme. Nyt äiti on menossa Saksaan perustamaan kahta huumevieroituskotia.

Vähässä uskollinen

Jumala etsii uskollisia ja jokaisella kristityllä on oma palvelutehtävänsä. Se

Huumevieroituskoti sijaitsee Katzrinissa Israelissa Golanilla.

voi olla aivan omissa lähipiirissä, oman perheenkin parissa. Aina on ihmisiä, jotka tarvitsevat apua. Gennadi kehottaa iloitsemaan vähästä, pienistä asioista, olemaan vähässä uskollinen. Huomataan ne pienet asiat ympärillämme.

Gennadin mukaan nykyään on paljon hylättyjä, onnettomia ja yksinäisiä

ihmisiä. Jumala haluaa käyttää meitä, että voisimme auttaa ja huomioida toiset ihmiset, osoittaa myötätuntoa heidän rinnallaan. Tärkein asia on kuitenkin tutustuttaa ihmisiä Jeesukseen. Silloin elämä voi muuttua.

Markku Leinonen

Kokemuksia vapaaehtoistyöstä

Olen virallisesti ollut Katulähetyksen jäsenenä n. 3 vuotta. Olen kuitenkin useiden vuosien ajan tuntenut monia katulähetyksen ihmisiä ja tiennyt järjestön tekevän hyvää työtä. Katulähetyksen vapaaehtoistyössä olen kuitenkin vielä aika nuori. Olen ollut muutaman kerran laulamassa Kankitien pullakirkkoissa sekä Katulähetyspäivillä.

Illoissa särkyneille olen ollut mukana keittiöllä ja nyt rukouspalvelijana sekä iltojen juontajana. Olen nyt myös tiiminvetäjä tässä työssä. Vaikka illat eivät enää olekaan Katulähetyksen sponsoroimia, niin mukana on katulähetysväkeä sekä vastuunkantajina että kävijöinä.

Olen kokenut vapaaehtoistyön antoisana. Minusta on mukava työskennellä yhteiskristillisissä järjestöissä. Siinä kokee oikeaa kristittyjen yhteyttä yli seurakuntarajojen. Toki arvostan myös omaa kotiseurakuntaani palvellen sielläkin useissa eri tehtävissä. Helmikuussa Jyväskylässä olleet valtakunnalliset Katulähetyspäivät olivat todella antoisa kokemus.

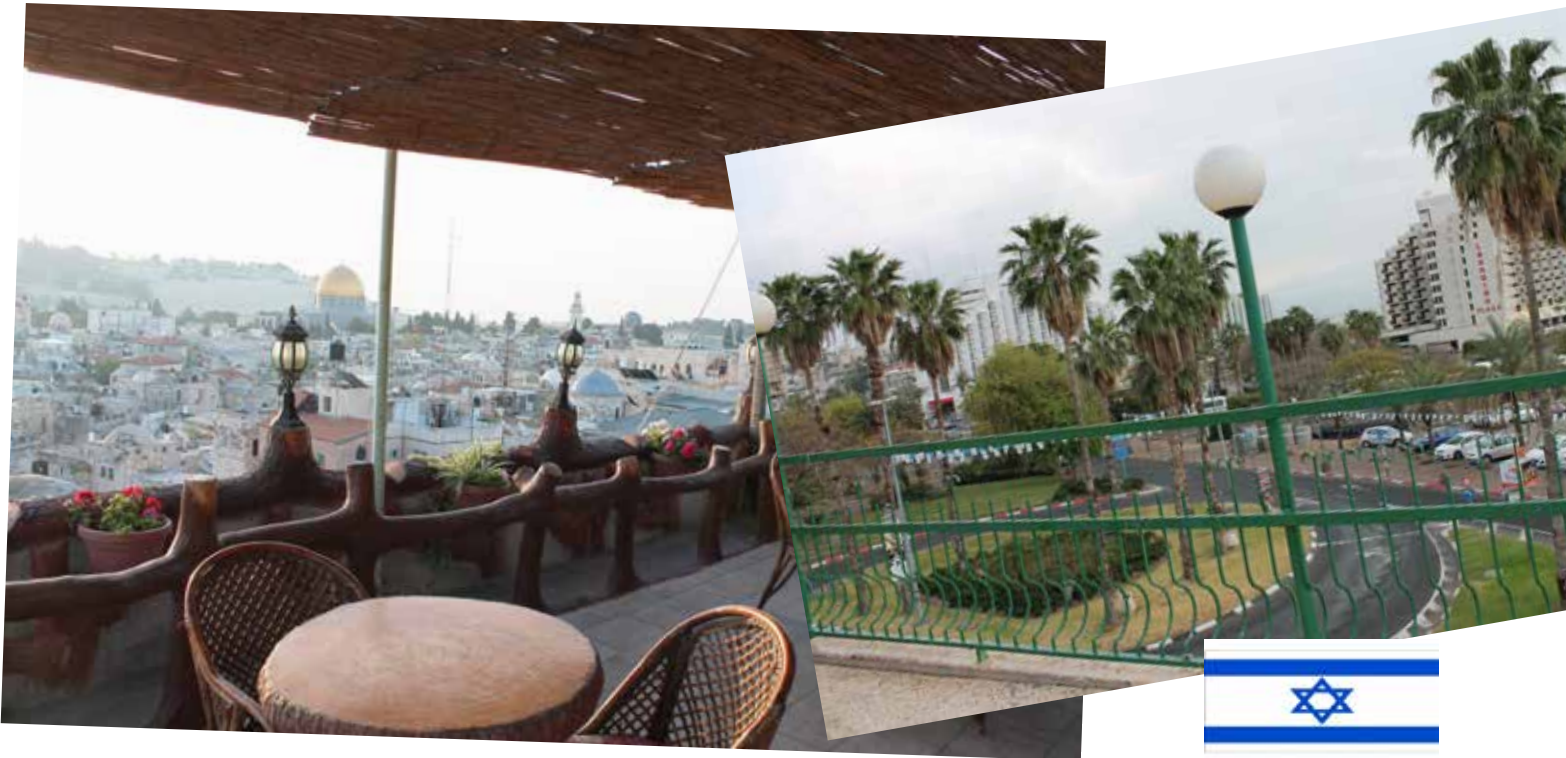
Liisa Hänninen laulamassa Katulähetyspäivillä Kiponniemessä.

Minusta oli upeaa saada olla niissä mukana: Lauloin ”Keskeneräisten” kanssa ja annoin oman todistukseni. Lauloin myös yksin. Autoin myös puolisoani Erkkiä kirjoittamalla muistiinpanoja eri tilaisuuksista. Hän sai keskittyä lähinnä

valokuvaamiseen. Oli mukava tehdä yhteistyötä myös puolison kanssa. Odotan innolla mitä kaikkea tulevaisuus Katulähetyksen parissa tuo tullessaan!

Liisa Hänninen

Virkistysmatka Israeliin 12.-20.4.2013

Virkistysmatkalla yövyttiin hostelli Hashimissa ja hotelli Panoramassa

12.4. perjantai

Matka alkoi perjantaina klo 12, kun bussi suuntasi matkansa Jyväskylän tilauspysäkiltä kohti Helsinki-Vantaa-lentoasemaa ja Israelia. Matkallelähtijöitä oli 36, suurin osa Katulähetyksen henkilökuntaa ja hallituksen jäseniä. Vantaan lentokentällä odottelimme koneen lähtöä kolme tuntia. Lento lähti ajallaan klo 18.25 ja saapui Istanbuliin klo 21.50. Siellä matkaseurueeseemme liittyi neljän hengen ryhmä Espanjasta.

13.4. lauantai

Istanbulista jatkoimme Tel Aviviin klo 01.00 ja laskeuduimme määränpään klo 03.15. Aamuyö meni lentoasemalla odotellessa opasta ja bussia, jotka saapuivat puoli seitsemän. Ensimmäiseksi matkamme suuntautui suomalaisten ylläpitämään Keidas-yhdistyksen majataloon, jossa meille tarjottiin aamiaisen. Aamiaisen jälkeen siirryimme bussilla Jerusalemiin, jossa tutustuimme Öllymäen Scopus-vuorelle näköalapaikkaan, Öllymäelle, Getsemanen puutarhaan ja Leijona-portille. Sitten kävelimme matkalaukkuinemme Vanhan

kaupungin katuja pitkin Hashimi hostellille, jossa majoittauduimme puolen päivän aikoihin. Ruokailun ja pienten nokkaunien jälkeen lähdimme tutustumaan lähialueeseen.

14.4. sunnuntai

Sunnuntai-aamu alkoi minareettien kajauttaessa kutsuhuutonsa hartaille muslimeille puoli viideltä. Kuuden aikaan nousimme ylös ja aamiaisen jälkeen suuntasimme raitiovaunulla kohti Yad Vashe-mia - Vainojen museota. Museo muistutti Natsi-Saksan juutalaisvainoista, joissa kuoli yli 6 miljoonaa juutalaista. Iltapäivän alussa ruokailimme Jaffa-kadulla ja oitimme seuraavaksi osoitteeksi juutalaiskorttelin ja Itkumuurin. Oppaan yllätykseksi Itkumuurille ei päässytäkään, meno sallittiin ainoastaan sen lähialueelle ja sekin mittavien turvatarkastusten läpäisemänä. Tämä johtui Vainajien muistopäivän aattoillan juhlatilaisuudesta, joka järjestetään kyseisellä paikalla. Paikalle saapuu arvovaltaista väkeä maan johdosta. Koska tänä vuonna on Israelin 65-vuotisjuhla, ovat juhlatilaisuudet tavallistakin suuremmat. Saamme kokea Itsenäisyyspäivän juhlatunnelman,

sillä se on 16.4. tiistaina - joskin siirryimme tuolloin Tiberiakseen, Pohjois-Israeliin.

Itkumuurilta lähdimme Vanhan kaupungin katuja pitkin majapaikkaamme, josta ryhmä jakautui, osa meni lepäämään, osa lähti vielä tutustumaan Jeesuksen todennäköisellä hautapaikalla sijaitsevaan Pyhän Haudan-kirkkoon (ortodoksit kutsuvat sitä Ylösnousemuksen kirkoksi). Lähdin jälkimmäisen ryhmän mukaan. Eri kristillisillä kirkkokunnilla, protestantteja lukuun ottamatta, on omistuksessa omat tilansa kirkossa. Tunnelma oli erikoinen, sillä kirkko oli täynnä ihmisiä, suitsukkeiden tuoksua ja gregoriaanista laulua. Paluumatkalla saimme nähdä kristittyjen kaupunginosan ja korttelin. Sekä juutalaisettä kristittyjen alueet olivat suht siistejä ja hyvin pidettyjä. Muslimikorttelit olivat kapeita ja epäsiistejä. Saavuimme hotellille ilta kahdeksan maissa.

15.4. maanantai

Lähtö klo 9 kristittyjen ylläpitämällä Puutarhahaudalle, jossa laulaja-evangelista Juhani Eriksson piti ehtoollistilaisuuden meille.. Sieltä siirryimme bussiin, joka

vei meidät tutustumaan Kansainvälisen Kristillisen Suurlähetystön ICEJ:n toimipaikkaan. Tapasimme ICEJ:n johtajan Ketolan Juhan ja hänen vaimonsa Katin, nuorten työstä vastaavan Jani Salokankaan sekä musiikkityössä mukana olevan Hannu Alan. Meille esiteltiin ICEJ:n toimintaa ja tarjottiin pieni välipala. Vierailun jälkeen osa ryhmästä lähti kokeilemaan päästä Itkumuurille, joka tällä kertaa onnistui. Paluumatka tapahtui kävellen Vanhan kaupungin läpi hotellille.

Klo 18.20 lähdin juhlimaan ja syömään keskustaan muutaman ryhmäläisen kanssa. Katselimme kuinka israelilaiset juhlivat 65-vuotista itsenäisyyttään. Se oli aika riehakasta, vaikka alkoholia ei näkynyt katukuvassa. Yhtään humaltunutta juhlijaa ei näkynyt.

16.4. tiistai Israelin itsenäisyyspäivä

Aamiaiselle klo 7. Pakkasimme tavarat ja klo 8 lähtö Tiberiakseen. Matkalla poikkesimme Masadan linnakkeessa ja uimme Kuolleessa meressä. Saavuimme Tiberiakseen klo 18.30 maissa ja majoittauduimme Panarama-nimiseen hostelliin. Kävimme syömässä sekä hankkimassa aamiaistarvikkeet. Alussa pientä purnausta aiheutti se, että huoneissa saattoi olla ahdettuna viisikin ihmistä vieri viereen. Siisteydesäkin oli toivomisen varaa. Mutta alun sopeutumisen jälkeen mieliala taas koheni.

17.4. keskiviikko

Herättyämme teimme aamupalan huoneessa ja saimme nauttia sen vuoteessa. Lähtö Nasaretiin ja Sahnen ulkokylpylään. Oli todella kiinnostavaa tutustua Jeesuksen aikaisen kylämiljöön rekonstruktioon, Nazaret Village-kylään, jota ylläpitää YMCA (suom. NMKY). Sahnen maauimalassa veden lämpötila oli 28 astetta ja vesi rikkipitoista. Poikkesimme Taatelikeidas-nimisessä paikassa, jossa Aapeli Saarisalo oli aikanaan ollut vuokralla 1900-luvun alkupuolella. Palasimme hotellille siinä klo 17 maissa. Lähdimme illalla syömään.

18.4. torstai

Lähdimme klo 8.30 tutustumaan Au-
tuuden vuorelle, Pietarin kalasatamaan,

Kuolleella merellä oli mahdollisuus mutakylpyyn ja...

... uimiseen.

Kapernaumiin ja Katsrimin päihdekuntoutuskotiin. Menimme siis Pohjois-Galileaan, Golanin ylängölle. Katsrimin kuntoutuskoti löytyi lopulta, vaikka sitä meinasi olla vaikea löytää. Paikalla oli kaksi miestä ja sinne tuli johtaja Gennedi Shaulovin vaimo Natashja. Natashja kertoi kodista oppaan tulkatessa hepreaksa suomeksi.

19.4. perjantai

Klo 6 oli koko huonekunta hereillä. Aamupalan jälkeen pakattiin laukut ja siirryttiin bussiin, joka starttasi klo 8.30. Matka suuntautui rannikolle Haifaan, jossa tutustuimme saksalaiseen kortteliin sekä katsottiin Bahai-uskonnon temppeleitä ja puutarhaa. Näköalapaikalta tähyilimme Accoon ja Libanonin vuorille. Sieltä

ajoinme kohti Karmel-vuoren Elian tulen iskemisen paikkaan. Ennen sitä poikkesimme kuitenkin katsomassa pari vuotta sitten olleen maastopalon tuhoaman linja-auton ja sen mukana 44 ihmisen kuoleman muistoksi pystytettyä muistomerkkiä. Karmelita-sisarten ylläpitämän alueen näköalat olivat upeat Jisreelin tasangolle. Sieltä näkyi mm. Nazaret ja Samarian vuoret. Söimme drusiravintolassa ja jatkoimme matkaa Kesareaan, jossa näimme meren rannalla olevan roomalaisaikaisen aquaduktin eli vesijohdon. Kävimme myös sen vankilan raunioilla, jossa Paavali oli vangittuna kaksi vuotta. Ajoimme Tel Aviviin, sen keskustaan Rabinin aukiolle, ja pysähdyimme Jitzak Rabinin murhan tapahtumapaikalle. Matka jatkui Jaffan vanhaan kaupunkiin, jossa kävimme näköalapaikalla ja Pietarin kir-

Oppaana toimivat Iris Amoyal ja Ruut Ben Yosef.

kon luona. Palasimme bussille Tel Avivin vanhan aseman kautta, jossa istahdimme tunniksi kahvioon kahville. Klo 18.30 lähdimme bussilla vierailemaan paikalliseen kansainväliseen seurakuntaan, jossa kuuntelimme paikan esittelyn ja Lidia-nimisen venäjänjuutalaisen todistuksen. Lidia oli tullut Israeliin Venäjältä ja saanut vasta vuosi sitten Israelin kansalaisuuden. Hän oli odottanut sitä 11 vuotta. Tultuaan maahan hän oli sairastunut kilpirauhassyöpään, mutta Jumala oli parantanut hänet sekä lääkäreiden antaman kemoterapian ja sädehoitojen että ihmeen kautta. Matkaseurueestamme Eriksonin Juhani sai sydänkohtauksen tilaisuuden alussa ja joutui sairaalaan, jossa hän myöhemmin menehtyi. Tulkkimme ja Suomen lähetysseuran diakonissa lähtivät hänen mukaansa. Lentokentälle lähdimme siinä kahdeksan maissa.

20.4.2013 lauantai

Lento Istanbuliin ja sitä kautta koti-Suomeen lähti klo 6.30. Kuuden tunnin odotus Istanbulin vilkkaalla lentokentällä ennen klo 14 lentoa Helsinkiin – onneksi kuitenkin löytyi rauhallinen nurkkaus, jossa sai torkahdettua. Lopultakin Suomi häämötti taivaan rannalla ja kone laskeutui klo 18 Helsinki-Vantaalle. Bussi oli odottamassa ja niin alkoi matkan viimeinen osuus. Bussissa kukin sai tilaisuuden sanoa, mitä matka oli merkinnyt, millaisia ajatuksia se oli herättänyt. Huolimatta erilaisista kommelluksista ja vastoinkäymisistäkin porukka oli kaiken kaikkiaan tyytyväinen matkaan. Pienen varjon matkaan loi Eriksonin Juhani sama sairaskohtaus, mutta muuten matka oli onnistunut.

Erkki Keski-Lusa

Puutarhahaudalla käynti oli elämys.

Vierailu ICEJ:ssa oli hieno kohtaaminen, jossa tavattiin Juha Ketola.

Israelin 65-vuotis itsenäisyyspäivää juhlittiin riehakkaasti ilman alkoholia.

Golanilla vierailtiin Huumevieroituskeskusissa.

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

Jyväskylän
Katulähetys ry

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

KUTSU

Katulähetysten Hengelliseen iltapäivään

Kiponniemeen 18.05 2013

SAVIRUUKKU Jer. 18: 3-6

Ohjelma

10.00 Tulokahvit

11.00 Tervehdyssanat.

Puh.johtaja Pekka Arposuo

11.10 Raamattutunti pastori

Pertti Rätty

12.00 Lounas

13.15 Henkilökohtaisia
todistuksia ja musiikkia

14.30 Kahvi

15.00 Saunat ja makkaran pais-
toa

**OLET LÄMPIMÄSTI
TERVETULLUT
OTA YSTÄVÄSIKIN
MUKAAN**

Pertti Rätty

Jyväskylän

KATULÄHETYS

13. vuosikerta

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

3/2013 ilmestyy
15. päivänä syyskuuta.

Aineistot lehteen 30.8.2013
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi

ISSN 2323-1610